

Het is op mijn werk veel minder leuk geworden

Ik (vrouw, 60) werk al vijftien jaar, twee dagen per week, in een bibliotheek. Verder heb ik een WAO-uitkering (vanwege frequente migraineaanvallen). Af en toe verzuimde ik vanwege ziekte, maar nooit meer dan een dag.

Aanvankelijk was dit geen probleem. In 2008 dreigde echter ontslag wegens 'veelvuldig ziekteverzuim'. Het CWI weigerde de ontslagvergunning omdat het verzuim niet bovenmatig was. Ik was daar blij mee, maar daarna is het op mijn werk veel minder leuk geworden. Ik werd in een ander team geplaatst, en eind vorig jaar werd mij voorgesteld met prepensioen te gaan. Men wilde mijn inkomen wel aanvullen tot 90 procent. In overleg met de vakbond heb ik geweigerd. Ik heb het geld hard nodig. De reactie volgde meteen: ik moest weer van werkplek veranderen. Ik moet nu op drie locaties gaan werken. Ook kreeg ik een slechtere beoordeling. Moet ik mij deze pesterijen laten welgevallen of kan ik hier tegenin gaan?

Je zou zeggen dat het CWI (Centrum voor Werk en Inkomen) duidelijke taal heeft gesproken, namelijk dat de arbeidsverhouding gewoon moet worden doorgezet. Vaak legt een werkgever zich daarbij neer, maar helaas niet altijd. Situaties zoals de uwe, waarin via – wat u noemt – pesterijen alsnog wordt geprobeerd van een werknemer af te komen, komen helaas ook veelvuldig voor. De praktijk leert dat het voor de betreffende werknemer moeilijk is om dat vol te houden. Vaak knapt iemand af en verdwijnt alsnog via een of andere procedure van het toneel. Als u vermoedt dat de 'pesterijen' zullen doorgaan zou mijn advies zijn: niet lijdzaam toezien, maar zo gauw mogelijk iets doen.

Het is hierbij goed u te realiseren dat de wet u in principe beschermt tegen discriminatie op grond van leeftijd of chronische ziekte. Als u de 'pesterijen' kunt aantonen is, juridisch gezien, de aangewezen weg: het indienen van een klacht bij de Commissie Gelijke Behandeling. Dit is een kosteloze procedure. Als deze zich bevoegd acht, zoekt zij de zaak grondig uit en stelt zij vast of er wel dan niet sprake is van discriminatie. Bij zaken zoals de uwe kan de Commissie bemiddeling aanbieden.

Met deze wetenschap in uw zak zou u het eerst, samen met de vakbond, zelf kunnen proberen. U zou samen de werkgever kunnen sommeren om de arbeidsverhouding te normaliseren. Het was uw goed recht om niet in te gaan op het voorstel tot prepensioen, en er moet nu weer een basis komen om op een gezonde wijze verder te gaan. In dat gesprek kan een inventarisatie gemaakt worden van punten die zo'n normalisering in de weg staan.

Voor de tijd daarna zou begeleiding raadzaam zijn. Een goede coach of mediator kan helpen om de zaken over en weer te verhelderen en op te lossen. Bij dit proces moeten beide partijen bereid zijn om de pijnpunten onder ogen te zien, en om nieuwe invalshoeken te vinden. U dus ook. U beschrijft dat u wordt weggepest vanwege uw ziekte maar is dat het hele verhaal? Zijn er wellicht ook andere redenen? Is er ongemerkt toch wat veranderd in uw houding op het werk? Zijn er ontwikkelingen waartegen u zich verzet? Welke knopen moet u oplossen? Dat zal best lastig zijn.

© Trouw 2010, [op dit artikel rust copyright](#).